

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

ב' אב תשפ"ב • גליון 221 • פרשת מסעי

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:02	20:17	19:18	ירושלים
21:06	20:20	19:16	חיפה
21:03	20:18	19:19	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

קדושת הארץ

מדמויות הבודדות שהקימו עולה של תורה ומוסר בארץ ישראל המתחדשת, היה הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל, שנודע בהיותו זהיר בכל פעולה שעשה היתה מתוך מחשבה והחלטה, ולעולם לא עשה פעולות סתם כבדרך אגב, בלי לשים לב.

דווקא לכן, הפתעה רבה ציפתה לבני ישיבתו, ישיבת 'כנסת חזקיהו' בכפר חסידים, כאשר ביום מן הימים, לפתע ראו את רבם הנערץ יושב מצונף בפיתו, ובוכה בבי תמרוורים. בלחישות מנומסות ניסו לברר אם קרה אסון לא ידוע או צרה התרגשה על בית רבם, אך כל התלמידים וגם בני משפחתו משכו בכתפיהם. לבסוף, אדר מאן דהו אומן, נישג אל הרב ושאל: 'למדנו רבנו, על שום מה הרב בוכה? קרה משהו? אולי נוכל לסייע?' - - -

'לא ולא', החווה רבי אליהו בידיו, ואחרי הפצרות נעתר והסביר: 'מימים עלותי לארץ הקודש, מהרגע בו דרכו כפות רגליי על עפרה המרומם של ארץ ישראל, נזהרתי שלא לירוק חלילה על אדמת קודש זו. הן אני נמצא בטרקלינו של מלך, בארץ אשר עיני השם בה כל העת, במקום בו כל רגב אדמה קדוש ונשגב - וכי יעלה על הדעת לירוק במקום כזה?! היום', נאנח רבי אליהו והמשיך, 'היום זה קרה. בחוסר תשומת לב רגעית, ירקתי על האדמה, ביזיתי את אדמתה של ארץ ישראל! אני שבור וכאוב על הענין, ובדק בנפשי ומפשפש בחדרי לבי, אם אני חווה ירידה רוחנית תלולה אשר הובילה אותי לאבד מתחושת קדושתה של הארץ, אם משהו בנשמתו נפגם עד שקדושת הארץ כבר לא פיעמה בלבי באותה עוצמה, וכבר לא נמנעתי מלירוק עליה!'

הסיפור, המופיע בהקדמת הספר 'לב אליהו', מבהיר ומפנים בנו את המסר: ארץ ישראל היא לא מקום מגורים, ארץ ישראל היא מקום קדוש, שגם גרים בו. הבה נפנים את המסר הזה ונחדדו בליבנו, כי אם נזכור ונחוש ונחיה את קדושת הארץ בכל עת ורגע - נהיה מוגנים ושמורים בחממה של ארץ ישראל, נרגיש זכים וטהורים בסתר צל כנפיו של ארצו המובחרת של בורא עולם! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

למה בוכים

מדוע אנו בוכים על חורבן בית המקדש שנחרב לפני אלפים שנים

הקדושה יורדת לזכך ולנקות מה שפגמנו. למה זה דומה, לאדם שיורד לגוב אריות כדי להציל משהו, וכל העולמות מזדעזעים בצער שלה. מי שעושה תיקון חצות ובוכה בתיקון חצות נותן לשכינה הקדושה כח להוציא. מי שזוכה לומר תיקון חצות נקרא בן של הקב"ה. אבל לכל הפחות בתשעה באב צריך לספוק כף אל כף ואם היו לנו מושג בצער השכינה הקדושה, היינו ממררים בבכי.

היש לנו מושג בצער השכינה הקדושה לישועתה קיינו כל היום? מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי, הנה זה עומד אחר כולנו. ואנו נהיה אדישים לצערה הנורא האיום. על זה היה דוה ליבנו על הר ציון ששם שועלים הילכו בו. מי שולט בארץ ישראל, מיום שנחרב בית המקדש אין שמחה לפני בורא עולם, וכל העולמות בוכים. איפה אנחנו בתמונה, לכל הפחות לעשות מעשים שבונים את הבית, שמפייסים את השכינה.

אמר הכתוב בהפטרה "ידע שור קונו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן". שור יודע שיש לו בעל בית, חמור יודע, וישראל לא ידע, קצת התבוננות ותדע שיש אדון לבירה, ובתשקורת מפיצים שנאה בלי הרף על תלמידי חכמים, קצף יוצא מפייהם, שנאה נוראה. וכדאמרה הגמ' (סוף כתובות) דור שבן דוד בא קטיגוריה קמה על תלמידי חכמים. ומפרש רש"י, הרבה משטינים ומלמדי חובה יקומו עליהם. מי חלם בכל הדורות, שיהודים יום ולילה ירדפו את התורה, על מקוואות על מנשקי המזוזות, על רבנים ועל צדיקים. ואומרת המשנה סוף סוטה בעקבתא דמשיחא חכמת סופרים תמאס.

ומידה טובה מרובה, לדעת כמה מעולים מעשינו לתקן את השכינה הקדושה, לתת עוז ואומץ בעליונים, כי על ישראל גאוותו, בכל מעשה מצוה שאדם עושה, בכל התגברות, בכל בחירה, הוא נוצר עולם מצרות נשגבות, ושומרי ישראל ממני פורעניות, ונפשו בטוב תלין לנצח נצחים, ובפרט בלימוד התורה אשר מרוממתו ומקדשתו על כל המעשים, ועולה מעולם לעולם עד א"ס. לכן נרוץ לקבוע עיתים לתורה, להחיות נפשינו בטללי תחייה, ונזכה לראות בגאולה בעגלה ובזמן קריב.

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

דורות קודמים מי שלא היה בוכה על חרבן הבית לא היו מבינים איך הוא לא בוכה, והיום להפך, אם בוכה אדם על חרבן הבית לא מבינים מדוע הוא בוכה. זה נורא ואיום, מה קרה לנו, מדוע ליבנו כה אטום? חובה עלינו לעורר את עצמינו, זו חובתנו במצבנו! זה אשר שואל ה' מעימנו. ובאמת, אם היינו יודעים מה זה קרבת אלוקים, היינו ממררים בבכי, אך אנוש חליינו, כי לא נחוש בו. בתשעה באב, כל עולמות העליונים בצער, שרפים אופנים והחיות הקודש כולם בוכים, ואנו - לא בוכים. וזה הצער הגדול ביותר, כשמסדרים עם המצב, כשמשלימים עימו. כחולה שאינו מרגיש. אדם מתפלל על רפואה, מתפלל על ברכת השנים, אבל כשמגיעים לתקע בשופר, לשיבת שופטינו, לגאולת ציון וירושלים, לזה אין לב צריך לעורר את הלב, לבכות ברוב אונים וכה, רבנו של עולם מתי יתבני מקדשא!

אך אם אין מרגישים אנו את חליינו, הבה נחוש את צערו של הבורא עולם, אבינו אוהבנו. של השכינה הקדושה אשר בכל צרתנו לו צר, וכשישראל בצער אומרת השכינה הקדושה קלני מזדועי. אם היינו יודעים מה זה השכינה בשבילנו, היינו בוכים נוראות ולאו דוקא בתשעה באב, אבל כשלא יודעים לא בוכים. השכינה הק' היא אמא שלנו, היא כל הזמן בתפילה עלינו, יש אנשים שגרים בוילה, בלוקסוס, השכינה הקדושה גרה בכותל אבנים, מה מקום לשמחה, הגידו לי? ואנו באים לכותל שמחים. היה גדול אחד שהיתה לו דירה מול הכותל, ואמרו לו וודאי שמחה גדולה לו, ואמר איזה שמחה? אני כל היום בוכה שאני רואה את הכותל המערבי מול ביתי.

ועל מה היא בצער? בכל צרתם לו צר! היא בוכה עלינו, היא מזעזעת בשבילנו עולמות העליונים, ככתוב בספרי הקבלה. שכינתא בגלותא. השכינה הק' היא בצער על עם ישראל, בכל חצות בוכה השכינה הק' ומזעזעת העולמות העליונים, על הצער של עם ישראל, כל גזירות השמד, מסעי הצלב והאינקוויזיציה, השואה האיומה המלחמות האסונות תאונות הדרכים ועוד. היא בוכה עלינו כל השנה, ואנחנו לא מסוגלים אף לילה אחד לבכות עליה? השכינה הקדושה יורדת בכל יום מטה מטה לסטרא אחרא כדי להציל מה שנפגם בקדושה, השכינה

ההקדשה השבועית

חצות חם אנום לתקיעת אלפי טללים לצד המרשף

האצל החתום או לעיני קדושת

התקשרות עכשיו: 05-04-200-01-01

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייחה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחולצות
אסף בן חיה
רושי בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

להעריך כל רגע של תורה

ייגע בהן".

"לא", הסיט הלה את ראשו במרץ מצד לצד, "אני רוצה לקנות עכשיו".

7:50. ר' דוד כלל אינו מסוגל להעלות על דעתו שהוא עומד לאחר לשיעור היומי. "קח את מפתחות החנות", פנה ר' דוד ללקוח ההמום, "בחר לך סחורה ככל אשר תחפוץ, ואחר כך נסתדר", סיים ר' דוד במהירות, השליך את צרור המפתחות העבה על השולחן ונחפז לצאת לדרכו. לא הספיק ר' דוד לעבור את מפתן דלת החנות, ולהפתעתו הוא הבחין כי הלקוח שומט מידיו את כל קשרי החבילות ואץ רץ אחריו.

"מה עכשיו?" תמה, שאל ר' דוד.

"אני", השיב האיש כשחיוך על פניו, "נמנה על חוליית הביקורת של שלטונות המס. בית העסק שלך נכלל במדגם שנבחר באקראי לעריכת ביקורת מקיפה וקפדנית אודות ניהול תקין של ספרי החשבונות. לשם כך ערכתי קניה בבית העסק שלך כדי לבדוק אם תרשום אותה כראוי בספרי חשבונותיך. כעת, ידידי, אסייע לך לסדר את כל החבילות במקומן ואעזוב אותך לנפשך. נוכחתי שבעולם הערכים שלך יש דבר חשוב יותר מכסף. אנשים כמוך אין צורך לבדוק".

"ודאי שאינך בעל העסק, לא היתה נודעת התנהגותך לבעלים היה משעה אותך באופן מיידי..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

והולכת. השמש נסתה על צידה ומבעד לזוגיות החנות החלו פסי צל ארוכים להתוות את דרכם על הארגזים הרבים שהיו פזורים על רצפת החנות.

ר' דוד החל לסמן ללקוח באדיבות כי עוד מעט קט עליו לסגור את החנות. הלה, כמי שאינו שם לב, המשיך להקריא מרשימתו הארוכה פריטים נוספים הדרושים לו.

7:45. החלטי ונמרץ סגר ר' דוד את קופתו בנקישה, חפן את צרור המפתחות בידו. "ר' יהודי, אני סוגר את דלת החנות על מנעול ובריח. כדאי, ר' יהודי, שתעברו לצידה השני של הדלת". הלה, סירב להאמין למשמע אחזינו. "ודאי שאינך בעל העסק", הטיח בו בר' דוד. "לו היתה נודעת התנהגותך לבעלים, היה משעה אותך מעבודתך באופן מיידי. אפילו בבנק לא מבקשים מלקוח שנכנס לפני שעת הסגירה לצאת מן הסניף".

לא נעים, אבל ר' דוד הזכירו כי עוד כשהוציא את רשימת קניותיו הארוכה מכיס מקטורנו הוא הודיעו כי בשעה שבע וארבעים וחמש דקות דלת החנות תינעל. "חוץ מזה", חייך והפטיר, "אני בעל הבית".

אולם הלקוח בשלו, סרבן ועקשן, אינו מוכן להרפות מקשרי החבילות שנכרכו בקפידה. "יבוא כבודו מחר, אשמור למענו על כל החבילות והאריזות כפי שהן עכשיו, איש לא

יש מי שבגלל אהבת התורה העזה המפעמת בקרבו מוכן להפסיד כל הון שבעולם ולא להפסיד את הקביעות בלימוד התורה. כזה היה הרב גליק ז"ל.

במשך שנים רבות ניהל הר"ר דוד גליק ז"ל את חנות המפות שבבעלותו באמונה וביושר. יותר משאהב את מלאכתו, אהב לסיים את יום העבודה בחנותו, שבבני ברק ולפנות לשיעור היומי בבית הכנסת "אגודת רעים", אשר נמסר על ידי רב בית הכנסת הרה"ג ר' שמחה קסלר זצ"ל.

שומעי השיעור הכירו היטב את דמותו החייכנית ואת אופיו העולז, אשר הוסיפו חן וגוון לשיעורו המרתק של הרב קסלר זצ"ל.

8:00. זו היתה השעה בה החל הרב קסלר זצ"ל למסור את שיעורו מידי ערב. שעה קודם לכן כבר החל ר' דוד גליק בהכנות לסיים את יום עבודתו, לקראת השיעור המיוחל אשר סביבו חג יומו.

אותו יום אחר הצהריים, עמד ר' דוד בחנותו ושירת נאמנה לקוח אמיד, כך בכל אופן עשה אותו אדם רושם לפי רשימת הקניות הארוכה שהחזיק בידו. ר' דוד עלה וירד ללא הרף בסולם העץ הגבוה ששירתו מימים ימימה. "תביא, תיקח, תראה, תושיט, תפתח, תסגור, תארוז, תחליף, תוסיף, תפחית", הורה הלקוח כהנה וכהנה, ור' דוד עומד וממלא את מבוקשו בסבר פנים יפות.

לפתע הבחין ר' דוד כי השעה שמונה קרבה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

***ההפצה הינה במחיר סמלי**

הלכות תשעת הימים

א. משנכנס אב ממעטין בשמחה [תענית כו:]: והגמרא מבארת שאם יש לאדם דין ותביעה עם גוי בבית משפט יתחמק מלדון איתו בימים אלו עד לאחר תשעה באב, וטוב להחמיר איפה שאפשר להשתמש מלדון איתו גם ביום עשירי באב, והטעם לכל זה כיוון שבימים אלו יש מזל לא טוב לעם ישראל שהם ימי פורענות, ובזוהר הקדוש (פרשת יתרו דף ע"ח עמוד ב') כתב שעשו הרשע שולט על חודש תמוז ועל תשעה ימים של חודש אב.

ב. בימים אלו צריך למעט במשא ומתן של שמחה כגון לקנות צרכי חתונה וכדומה, ויש להימנע מלקנות תכשיטים של זהב וכסף, וכן יש להימנע מלבנות בית לנוי ולהרוחה, אולם אם מרחיב את ביתו לצורך מגורים לו ולמשפחתו מותר, וכן מותר לקנות רהיטים חדשים הנחוצים לו להשתמש בהם.

ג. אסור לתפור או לסרוג בגדים חדשים מראש חודש אב עד לאחר תשעה באב, אבל מותר לתקן נעל או בגד שנקרעו, וכן כפתור שנפל מן הבגד מותר לתפורו ולהחזירו לבגד.

ד. אף על פי שמיום י"ז בתמוז נוהגים שלא לקנות בגדים חדשים משום שלא מברכים ברכת "שהחינו", ומיום ראש חודש אב נוהגים שלא לנעול נעלים חדשות, אולם מותר לקנות נעלים חדשות של בד או גומי לצורך תשעה באב, וטוב שינעל את הנעלים זמן מועט קודם תשעה באב כדי שבתשעה באב עצמו לא ילבש אותם כחדשות.

ה. האיסור מן הדין לאכול בשר הוא דווקא בסעודת מפסקת (סעודת הצום שלפני תשעה באב), אולם רבותינו הראשונים הביאו כמה מנהגים חלוקים, יש שנהגו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין מיום י"ז בתמוז עד תשעה באב (מנהג זה הובא בספר שיבולי הלקט ובאורחות חיים בשם רבינו אשר מלוניל), ויש שנהגו שלא לאכול בשר מראש חודש אב עד לאחר תשעה באב, ויש שנהגו שלא לאכול בשר רק בשבוע שחל בו תשעה באב. כיום המנהג הפשוט בארץ ישראל שלא לאכול בשר מראש חודש אב עד לאחר עשירי באב (וראש חודש עצמו מותר באכילת בשר), ויש כמה שנהגו להקל בבשר עוף, אולם כיום פשוט המנהג שלא לאכול גם בשר עוף. ודגים מותר לאכול בימים אלו ואין להם דין בשר.

ו. נוהגים גם להחמיר שלא לאכול תבשיל שהתבשל בו בשר או עוף (היינו שאם בישל בשר במרק וכדומה כגון לצורך חולה או קטן, והם אוכלים את הבשר, נוהגים שלא לאכול את המרק משום שהתבשל בו בשר) אולם מותר לבשל בסיר בשרי אפילו שהוא בן יומו (היינו שבישלו בו בשר באותו יום וניקו את הסיר, מותר להשתמש בסיר זה באותו יום לצורך מאכל פרווה).

ז. ילדים קטנים אפילו שהגיעו לגיל חינוך, יולדת בתוך שלושים יום אחר לידתה, חולה שאין בו סכנה, מינקת שאם לא תאכל בשר ישפיע על החלב שלה ויש חשש שיפגע קצת בתינוק, כל אלו מותרים לאכול בשר בימים אלו כיוון שזה רק מנהג (אולם בקטן שהגיע לגיל שנים עשרה יום אחד טוב להחמיר שלא יאכל בשר בימים אלו).

ח. מי שברך בטעות על בשר בימים אלו ונזכר שבימים אלו אין אוכלים בשר, יטעם קצת מן הבשר כדי שברכתו לא תהיה לבטלה ואין בטעימה זו שום ביטול מנהג ושום שמחה.

ט. בסעודת מצוה כגון ברית מילה, מותר לאכול בשר, וגם כל הקרובים וכל חבריו ואוהביו רשאים גם כן לאכול בשר, אולם סעודת של ליל המילה (ברית יצחק) אין היא נחשבת לסעודת מצוה, ומילה שלא בזמנה אם דחו אותה בכונה לאחר ראש חודש אב כדי שיוכלו לאכול בשר אין לאכול בשר בסעודה זו, אבל אם מיד שנתרפא התינוק עשו את ברית המילה, אף שהיה אחר ראש חודש אב, מותר לאכול בשר בסעודה זו.

י. מי שבירך בטעות על פרי חדש בימי בין המצרים ברכת הנהנין (כגון שבירך בורא פרי העץ), ולפני שטעם ממנו נזכר שהוא פרי חדש שצריך לברך "שהחינו", אף על פי שעתה ימי בין המצרים יברך "שהחינו" ולא יפסיד את הברכה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

טיפול התנהגותי בכפייתיות

כאמור, כאשר נחליט לצאת למלחמה בדחפים, בין אם אלו דחפים כפייתיים לעשיית מעשה ובין אם אלו מחשבות אובססיביות מופשטות, סביר להניח שבהתחלה זה יהיה קשה ומטריד עד מאוד, ולפעמים זה אף ייראה כמשימה בלתי אפשרית. החכמה היא למצוא קצה חוט, נקודה או מקום שממנו אפשר 'להכניס רגל' ולהתחיל במלחמה בדחפים, ואז, אם נהיה עקביים במאבקנו ולא ניכנע לדחף אלא נילחם בו בעקשנות, הדחף יתחיל להיחלש. ואם נמשיך במאבק בלי להרפות, אט אט הוא יהיה קל יותר, עד שהוא יפסיק לחלוטין להציק ולהטריד.

חשוב להביא בחשבון, שהטיפול עשוי להיות ממושך ומתסכל, ולכלול עליות וירידות רבות. ייתכנו תקופות שתיראה התקדמות לפי התכנית ויהיה נדמה שהנה משתחררים מהבעיה, ופתאום תהיה נפילה קשה וייראה כאילו כל המאמץ יורד לטמיון ושום דבר אינו מועיל. צריכים סבלנות רבה ואורך רוח, חיוקים ועידוד רבים כדי להמשיך במאמץ בעקביות למרות הקשיים הזמניים והכישלונות, ואז, כאשר יהיו דבוקים במטרה ולא ירפו ממנה, סוף הכבוד לבוא – יזכו לראות שיפור גדול והקלה משמעותית מן הסבל.

ייתכן שנצליח להתאזר בסבלנות ובאורך רוח רבים יותר אם נזכור שאחד הסימפטומים של הכפייתיות הוא הגלים שבהם היא מגיעה, כלומר שלפעמים הדחפים מתחזקים בלי סיבה נראית לעין, ומציפים את הסובל בעוצמה, ובתקופה שלאחר מכן הם נחלשים ומטרידים פחות. כלל לא נדיר לפגוש אדם שבמשך שנה או שנתיים הנהה מ"מנוחה" מהדחפים הכפייתיים, ופתאום, ביום בהיר, הם שבו ותקפו אותו.

אמנם הידיעה שהדחפים עלולים לשוב ולהתעורר עשויה לאכזב, אבל אם נשתמש בידיעה זו כדי לראות את הכישלונות ואת הנפילות התקופתיות באור אחר, יהיה לנו קל יותר להתאזר בסבלנות ולחכות שהגל ייחלש, ושוב נוכל להתגבר בקלות על הדחפים.

כפי שכבר הדגשנו, גם בין הסובלים מכפייתיות יש הבדלים ברמת התופעה, ולמעשה יש סבירות נמוכה לפגוש שני אנשים הסובלים בדיוק באותה מידה והיקף של כפייתיות. משום כך יש להביא בחשבון שבמקרים מסוימים נצליח, בקלות יחסית, לדכא את הכפייתיות באמצעות טיפול התנהגותי, ואילו במקרים אחרים זה יהיה קשה ומסובך הרבה יותר. וכמו בכל בעיה, ישנם גם אנשים שבשום דרך לא יצליחו להיפטר לחלוטין מן המחשבות המטרידות ומן הדחפים הכפייתיים. עם זאת, גם במקרים אלו חשוב לזכור שגם ניצחון חלקי עשוי להיות בעל ערך רב ושכל הקלה היא רווח נקי.

בכל מקרה, הגישה ההתנהגותית וההסבר על מה שעומד מאחורי הדחפים הכפייתיים, עשויים להעניק לאדם הסובל כלים יעילים שבאמצעותם הוא יצליח להקל על עצמו ולהשתחרר – אף אם לפעמים רק חלקית – מהדחפים. נוסף על כך, בלי ספק, בכוחה של גישה זו לעזור לו להימנע מלפתח הרגלים כפייתיים חדשים, שכן הוא לומד להילחם בדחפים בעודם באבם, וכך הוא יזכה שאיכות החיים שלו תשתפר.

ואחרי ככלות הכול, עם כל הרעיונות והגישות הטיפוליות, אין ספק שמלבד סבלנות ואורך רוח, צריכים גם תפילות רבות לאל בורא עולם, כדי שבסוף נצליח להתגבר על המחשבות המטרידות ולהפסיקן, ובעזרת ה' – נוכל לצאת מזה!

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

איך 'אולי' ואיך 'אבל'

אולי יפטרו אותי, אולי לא יהיה לי כסף לשלם, איזה דיבורים, אתה חייב לקנות דירה, יש לך אשה וילדים ואתה גר בשכירות?

בגמרא כתוב, מי שאין לו קרקע אינו אדם! וכך כותב הרמב"ם שדרך בעלי החכמה לבנות בית ולשאת אשה, כך צריך לנהוג כל מי שיש לו שכל של תורה.

לא צריך לקנות וילה, אבל אפשר לקנות דירת שני חדרים, תקנה שיהיה לך בית משלך, למה אתה חושב שאתה לא יכול, וכי הקב"ה יזניח אותך, אף אחד לא קנה דירה שיש לו את כל הכסף, אבל ה' לא עוזב אף אחד, מי שמשעבד את לבו לה' יצליח, ותהיה לו דירה משלו, ומי שחושב שה' יעזוב אותו הוא לא התחיל להאמין בו!

ישנם הרבה מושגים של כפירה ממש! וסלנגים שמשתרשים גם אצל דתיים. אדם שנוסע ברכב ונתקע בפקק ואומר "חבל שנסעתי מכאן איזה פקק", "חבל שהלכתי לאירוע", זו כפירה, כי הכל בידי שמים, ה' החליט שאתה צריך לעבור בכביש הזה וללכת לאירוע הזה, האם אנחנו מחליטים מאיפה לנוסע?

והלא כתוב "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", חבל שלא יצאתי מוקדם בבוקר, חבל שלא קניתי את הדירה, אלו מילות כפירה בלי להרגיש. חז"ל אמרו תגיד תודה על שעבר, ותבקש על העתיד, אין ביהדות "חבל", האם אתה מחליט על משהו בעולם.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

כשאליעזר שאל אולי השליחות לא תצליח, הרגיש אברהם אבינו בחסרונו באמונה, ולכן אמר לו "הישמר לך", אתה לא מאמין בה', "הישמר לך פן תשיב את בני שמה, ה' אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי" וכו', האם שאלתי אותו פעם אולי, למה ומדוע, ה' אמר לי ואני הלכתי, ולא חסרתי דבר, "ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב", האם חסר לי משהו שבטחתי בה'?

אם תשעבד את הלב שלך, ה' יצליח דרכך וישלח מלאכו לפניך, אל תגיד אולי!

ואליעזר הבין את טעותו והתחיל לעבוד על האמונה, וכתוב בהמשך (פסוק מ"ה), אני טרם אכלה לדבר אל לבי, והנה רבקה יוצאת" וכו', אליעזר שיכנע את לבו באמונה בה', הוא לא דיבר אל ה', כי ה' לא יעזור לו, אלא קודם כל הלב שלו השתכנע שה' יעזור לו, ואכן ה' עזר לו, ה' לא עוזר למי שלא מאמין בו.

שואלים התוספות, איך אליעזר אמר "הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך וכו' אותה הוכחת לעבדך ליצחק" אולי היתה יוצאת לו זקנה, חולה, או עיוורת, אלא אליעזר עבד על עצמו ובטח והאמין בה', אז לא תצא אחת כזאת! זוהי האמונה, עכשיו נכנס אליעזר לכלל ברוך ה', ויצא מהארור כנען! ראית את הבוס שלך אברהם איך התנהג כל החיים, "תשורי מראש אמנה", תתחיל אתי באמונה, ומכאן צומחת הישועה!

ישנם עוד סוגים של אנשים שאומרים אולי. אדם שגר בשכירות, ואתה שואל אותו "למה אתה לא קונה דירה", והוא עונה, "אולי לא תהיה לי עבודה,

מרן הרש"צ הרב יצחק יוסף שליט"א

בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

הרה"ג
ליאור גלזר שליט"א

בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג
ראובן אלבו שליט"א

בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג
דניאל זר שליט"א

בכל יום רביעי
בשעה 22:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתרנו Rabenu.com

הרה"ג
אייל עמרמי שליט"א

בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל
בניהו שמואלי שליט"א

בכל יום ראשון
בשעה 21:00

"והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ה')

ערוץ הלוויין דר וסוהרת . לוויין יוטלסאט 7A . תדר 12529 . S.R . 01480 . H